

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 79. — ŠTEV. 79.

NEW YORK, THURSDAY, APRIL 5, 1934. — ČETRTEK, 5. APRILA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

KONGRES BO OMILIL PRISELJENISKE DOLOČBE

RADIKALCI NAJ NE BODO DEPORTIRANI ZARADI SVOJEGA POLITIČNEGA PREPRIČANJA

V Washingtonu pripravljajo važne izpremembe glede pristojbin za nabavo državljskih papirjev. — Senator Connolly skuša spraviti bankovce iz skrivališč. — V Clevelandu se vrši konvencija komunistične stranke. — Priporočilo delavske tajnice.

WASHINGTON, D. C., 4. aprila. — Delavska tajnica Frances Perkins je naznanila, da bo predložila kongresu poročilo in priporočilo odbora, katerega je v juniju lanskega leta imenovala z naročilom, da preišče razmere naseljencev v deželi. Odbor, ki sestoji iz 48 odličnih mož in žena, je sestavil tozadevno poročilo ter ga predložil delavski tajnici.

Med drugim priporoča odbor, da se naselniška postava izpremeni toliko, da tujec ne bo deportiran samo zaradi svoje vere v komunizem in anarhizem. Odbor pravi, da so se Združene države vedno potegovale za svobodo vere in vesti, vsled česar naj imajo tujci isto pravico do svoje vere, dokler se ne poslužijo nasilja. Poleg tega pa je težko dokazati, kakega verskega ali političnega prepričanja je kak tujec.

V slučajih, kjer bi deportacija imela za posledico ločitev družine, naj ima delavska tajnica pravico deportacijo preklcati, razen v slučajih zločina in nemoralnih oseb.

Odbor tudi priporoča, da mladi ljudje, ki so prišli pred izpolnjenim petnajstim letom v deželo in so bili v deželi pet let, ne smejo biti deportirani, razen v spremstvu očeta ali matere, ki morata biti tudi deportirana.

Dalje priporoča ta odbor, da naj Združene države s tujcem, ki je bil postavno pripuščten v deželo, pa je prekoračil kanadsko ali mehiško mejo, pri vrnitvi v Združene države ne ravna kot s kakim novim naseljencem.

CLEVELAND, Ohio, 4. aprila. — Ko je osma konvencija komunistične stranke objavila svoje smernice, je izvrševalni odbor pričel tajno sejo, na katero je poročevalcem zabranjen dostop, razun če so komunisti.

Ko je konvencija zapustila Public Hall, ki je bila okrašena z rdečimi zastavami, je odšel odbor v neko staro dvorano, kjer bo razpravljal o predmetu: Popolna odprava vlade kapitalističnega razreda z revolucionarnim nastopom.

Tajnik komunistične stranke Earl Browder je na skupnem zborovanju pojasnil cilj stranke. Browder in drugi govorniki so napadali Rooseveltov New Deal, češ, da gladi pot za kapitalistični fašizem ter American Federation of Labor, ker podpira Rooseveltovo politiko.

WASHINGTON, D. C., 4. aprila. — Senator Connolly iz Texasa je danes vložil v senatu predlogo, čije svrha je, pripraviti ljudi, da bodo skrit denar prinesli iz svojih skrivališč.

Predloga določa, naj vlada natiska nove bankovce. V teku dveh let bo mogoče zamenjati stare bankovce z novimi. Kdor jih po dveh letih ne zamenja, bo dobil deset odstotkov manj.

To bi bilo po mnenju senatorju Connollyja edino uspešno sredstvo, da bi prišel denar iz skrivališč.

Ljudje imajo za milijone in milijone dolarjev skritega denarja, ki jim ne nosi nikakih obresti, ter so v vedni nevarnosti, da ga jim kdo ukrade ali ga na kak drug način izgube.

WASHINGTON, D. C., 4. aprila. — Poslanska zbornica je sprejela danes predlogo, ki je senat že

Povodnji povzročajo ogromno škodo

PARIZ PRED NOVO VSTAJO

Radikalci leve in desne imajo tajne arzenale. V deželo je bilo vtihotapljenih 14,000 pušk.

Pariz, Francija, 4. aprila. — Ker postajajo vesti, da se radikalci levic in desne pripravljajo na krvavo revolucijo, so oblasti pričele iskati tajne arzenale, katerih mora biti veliko število.

Pravosodni minister Henri Cherbon smatra vesti, da je bila vtihotapljena velika množina orožja čez francosko mejo v deželo, za tako resno, da je navzile policijskemu znanjanzu odredil obsežno preiskavo.

Po uradni cenzuri je bilo v deželo vtihotapljenih 14,000 pušk, ki so bile vse namenjene v Pariz. Še predno je bila na mejo na odredbo vojnega ministra maršala Pétaina postavljena močna vojaška straža.

Urednik lista "La Liberté", Desire Ferry, pravi v svojem listu, da se je poizvedovanje zaradi vtihotapljenega orožja pričelo prepozne. Ferry trdi, da se orožje že nahaja v rokah socialistov in komunistov.

Komunistični list "Humanité" pa zatrjuje, da imajo orožje člani stranke desnice.

Ferry pravi, da bodo komunisti v Parizu razglasili generalni štrajk in da bodo na severu in jugu Pariza zbrali 12,000 oboroženih upornikov ter bodo zasedli vsa javna poslopja.

MALA ANTANTA BO PRIZNALA RUSIJO

Ženeva, Švica, 4. aprila. — Krogi Lige narodov pričakujejo, da bodo države Male antante v bližnji bodočnosti priznale sovjetsko vlado.

Zatrjuje se, da bodo Jugoslavijska, Čehoslovaška in Rumunska priznale Rusijo, da ji omogočijo vstop v Ligo narodov. Obenem pa bo tudi Švica priznala sovjetsko unijo.

V dobro poučenih krogih se zagotavlja, da se bodo čehoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš, jugoslovanski zunanji minister Bogoljub Jevtič in rumunski zunanji minister Nikolaj Titulescu, ko pridejo prihodnje dni v Ženevo na razorožitveno konferenco, pogajali s sovjetskimi delegati glede priznanja.

IGRALKO HOČEJO ODVESTI

Los Angeles, Cal., 3. aprila. — Znanja filmska igralka Alice Brady se nahaja močno zastražena v nekem tukajšnjem hotelu, ker je dobila več pretenj, da jo bodo odvedli, ako ne plača gotove vsote denarja.

odobril, namreč naj se zniža pristojbine za dobavo državljskih papirjev.

Predloga čaka le še predsednikovega podpisa. Sedaj znaša pristojbina za prvi papir \$5, dočim bo znašala vbodoče le \$2.50.

Tudi pristojbina za drugi papir bo znižana na polovico.

Za duplikat izgubljenega papirja je bilo treba plačati deset dolarjev, vbodoče bo pa znašala ta pristojbina samo en dolar.

NEMŠKO OROŽJE ZA MAROČANE

Nemški parnik je odpeljal orožje v Afriko. Španska vlada ne bo dopustila, da se orožje razloži.

Pariz, Francija, 4. aprila. — Francoski minister je odredil preiskavo glede poročila, da je nemški parnik "Optimist" 27. marca odpeljal iz Rotterdama in da vozi orožje za marokanske upornike, ki se bore proti Franciji.

Parnik "Optimist" je pod vodstvom nemškega agenta Schaefferja, ki je v službi marokanskih plemen od leta 1911. Schaeffer nosi arabsko oblečo ter nastopa pod arabskim imenom Sidi Fra Ahmed Schaeffer Arksis.

Neko drugo poročilo tudi pravi, da sedaj naklada orožje v Rotterdamu drugi nemški parnik "Jupiter" ki bo v kratkem sledil "Optimistu".

Pariški list "Paris Soir" pravi, da je preiskava v Rotterdamu in v Curihu v Švici dogajala, da je oba parnika "Optimist" in "Jupiter" najela Arksis Aksa družba v Curihu, ki je bila ustanovljena leta 1933 v namenu, da vodi trgovino z državno "Mauretania", ki pa je izmišljeno ime.

"Paris Soir" tudi pravi, da je pri družbi Arksis Aksa udeleženi znani nemški industrialec Fritz Thyssen, kakor tudi pri neki holandski družbi, ki je nadzirala nalaganje obeh parnikov v Rotterdamu.

Ako se izkaže, da hočeta ta dva parnika izločiti svoj tovor v pristanišču Ifni v španskem Maroku za marokanske vstaše, tedaj bo francoska vlada prosila špansko vlado, da to prepreči.

Vojaške postojanke ob severnem obročju Afrike so dobile naročilo, da pazijo na parnik "Optimist", ako bo skušal zložiti orožje.

Francoska vlada pravi, da se ji je po 25 letih neprestanih bojov posrečilo pomiriti vstajo v Maroku, da pa je 150,000 upornikov zbežalo v španski provinci Ifni in Rio de Oro.

Berlin, Nemčija, 4. aprila. — Vsed poročil iz Pariza in Madrida, da je nemški parnik "Optimist" na potu v Afriko in vozi orožje za marokanska plemena, ki se bore proti Franciji, je nek zastopnik nemškega zunanjega urada podal naslednje izjavo:

— To poročilo je tako smešno, da niti ne zasluži uradnega zanjkanja. Take vesti se od časa do časa vedno pojavljajo v inozemskih časopisih ter imajo samo namen postavljati Nemčijo v slabo luč.

Naročile se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah

INSULLOVI NARČTI

Boji se, da ga bodo ameriške oblasti "preganjale". Ameriški državljani v Turčiji bo dobil policijsko oblast.

Istanbul, Turčija, 4. aprila. — Samuel Insull se je vdal v neizogibno usodo in je izjavil, da je pripravljen vrniti se v Združene države, samo ko bi mu kdo mogel zagotoviti, da ga njegovi sovražniki v Ameriki ne bodo preganjali.

Predno se je za to "odločil", se je še posvetoval z najboljšim turškim odvetnikom Essad bejem ter je hotel vložiti pritožbo proti izročitvi Zdrnežnim državam, toda pri tem ni imel uspeha. Essad bej mu je povedal, da proti vladni odredbi glede izročitve pritožba ni dovoljena in da bo na vsak način moral odpotovati v Združene države.

Njegov drugi odvetnik Mango ga je obiskal v bolnišnici ter je pozneje povedal, da je Insull zelo potr, toda zdrav. Insull mu je rekel, da se bo prostovoljno izročil amerškemu poslaniku Robertu P. Skinnerju, da pa se boji vpliva svojih sovražnikov v Ameriki.

Toda sedaj ni več govora o prostovoljni izročitvi, temveč je samo vprašanje, na kak način bo nekdanji milijonar poslan v Zdr. države. Ameriško poslanstvo pravi, da bo do izročitve še mogoče poteklo nekaj dni. Prihodnji parnik, ki bo vozil v New York, odpelje iz Istanbula 10. aprila. Insulla pa more prevzeti v svoje varstvo samo kak uradnik ameriškega pravosodnega departamenta ali pa kak ameriški državljani v Turčiji, katerega pa mora predsednik Roosevelt imenovati za pomožnega šerifa. Pravosodni departament bo tudi najbrže odobril pomožnega šerifa. Ker sedaj v Turčiji ni nikakega uradnika pravosodnega departamenta.

Držav. departament v Washingtonu je naročil poslaniku Skinnerju, da se v imenu ameriških oblasti zahvali turški vladi za naglo postopanje, da bo Insull izročen ameriškim oblastim.

LIGA PROTI BELEMU SUZENJSTVU

Ženeva, Švica, 4. aprila. — Odbor Lige narodov za odpravo belega suženjstva trdno pričakuje, da bodo Združene države pomagale Ligi narodov pri njenem prizadevanju, da se zatro zloglasne hiše po celem svetu. O tem bo Liga narodov razpravljala na svojem prihodnjem zasedanju, ki se prične 14. maja. Največ žrtev belega suženjstva je med poljskimi in francoskimi dekleti.

BRZOJAVNA ZVEZA Z VLADIVOSTOKOM

Vladivotok, Sibirija, 4. aprila. — Med Moskvjo in Vladivostokom je bila otvorjena brzjojavna zveza, ki je dolga 9500 kilometrov (5900 milj). Slepnev je vzel s seboj skije, gorko obleko, majhne peči, šotor in več signalnih zastav.

Ruski letalec Babuškin, ki je priletel z ledene plošče na rt Van Karem v Sibiriji. Slepnev je vzel s seboj skije, gorko obleko, majhne peči, šotor in več signalnih zastav. Dosedaj je bilo med obema mestoma več posredovalnih postaj in bo vsled nove zveze obvešanje med Rusijo in Daljnim Iztokom zelo olajšano.

V OKLAHOMI JE ZAHTEVALA POVODENJ ŠESTDESET ŽRTEV

Veliki nalivi zadnjih dni so povzročili silne povodnji na severu, vzhodu in jugozapadu. — Najhuje je bilo v državi Oklahomi, kjer je zahtevala povodenj šestdeset človeških žrtev. V državi Wisconsin je utonilo deset oseb.

POSREČEN BEG IZ JEČE

Ravnatelj kaznilnice je pobegnil s štirimi socialisti. — Proces zaradi veleizdaje je preprečen.

Linc, Avstrija, 4. aprila. — Štirje socialisti in dva nazijca sta pobegnili iz kaznilnice v Linc. Med socialisti se nahaja tudi voditelj zadnje vstaje v Linc. Oblasti domnevajo, da so socialisti pobegnili čez mejo na Čehoslovaško, oba nazijca pa v Nemčijo. Pobegli socialisti in voditelj v Lincu je Richard Bernasch. Proti njemu bi se moral v nekaj dneh pričeti veleizdajniški proces. Avstrijsko vojaštvo strogo straži mejo, ker je še vedno mogoče, da begunci še niso dospeli do meje.

Ravnatelj kaznilnice se je najbrže pridružil eni ali drugi skupini, kajti o njem ni ne duha, ne sluha. Najbrže je jetnikom pri begu še pomagal.

Oblasti so takoj odpustile kaznilniškega nadzornika in nekaj paznikov ter so vpeljale preiskavo.

"MAJESTIC" JE PRIVEDEL ZLATO

Chebourg, Francija, 4. aprila. — Na parniku "Majestic", ki je namenjen v New York, se nahaja 725 kilogramov zlata, ki predstavlja vrednost 660,000 dolarjev.

DUNAJSKA VLADA PROTI SOCIJALISTOM

Dunaj, Avstrija, 4. aprila. — Avstrijska vlada bo odvzela vsem aktivnim socialistom državljske pravice. Državljanstvo je bilo že odvzeto socialističnim voditeljem Ottonu Baueru in Jul. Deutschu, ki sta pobegnila po februarjski vstaji na Češko.

POMOČ RUSOM NA LEDENI PLOŠČI

Moskva, Rusija, 4. aprila. — Letalec Mavricij Slepnev, član posebne sovjajske ekspedicije, ki ima namen rešiti 89 članov Schmidtove ekspedicije, ki se nahajajo na ledeni plošči Severnega ledenega morja, je v ponedeljek odletel s svojim aeroplanom iz Teller v Alaski na rt Wellen, od koder bo skušal priti na rt Van Karem v Sibiriji. Slepnev je vzel s seboj skije, gorko obleko, majhne peči, šotor in več signalnih zastav. Ruski letalec Babuškin, ki je priletel z ledene plošče na rt Van Karem, je sporočil v Moskvo, da ima skupina mož na ledeni plošči dovolj hrane in kuriva za dva meseca.

Reka Washita je med Elk City in Hamon, Okla., tako narasla kot že ne pomnijo najstarejši ljudje. Vsa okolica je izpremenjena v jezero. Voda je porušila cele naselbine in vdrla v dva indijanska tabora.

Nad poplavljenim ozemljem krožijo zrakoplovi, ki skušajo dognati obseg poplave. Reševalci sedaj še niso mogli stopiti v akcijo. Prebivalstvo je pobegnilo v višje ležeče kraje. Voda neprestano narašča.

V zapadnem delu Wisconsina je počil neki nasip, vsled česar je mesto Hudson popolnoma odrezano od ostalega sveta.

V Minnesoti in Kansas je pretila 48 ur nevarnost poplave, toda včeraj popoldne je začela voda k sreči padati.

Na vzhodu je posebno prizadeta država Connecticut. Pri mestu Hartford si je nekaj družin le s težavo rešilo življenje.

Železniška proga pri East Hartford je za četril na visoko pokrita z vodo.

V severnem delu države New York je povzročil vihar veliko škodo.

STENICE ZA ZLOČINCE

Tulsa, Okla., 4. aprila. — Vseučiliški profesor polkovnik Oscar W. Hoop, ki kandidira za policijskega komisarja v Tulsi, pravi, da bo, ako bo izvoljen, vpeljal po kaznilnicah posebno metodo.

Vsem policistom bom naročil, da pripeljejo zločince, — je rekel Hoop. — Vem, da bo proti mnogim zelo težko dokazati njihove zločine. Toda v celicah ne bomo več uničevali stenice in ko bo do eno noč prespali med stenice, mi, bodo rajši pošteno živeli, ali pa bodo zapustili mesto.

ZAROTA PROTI SOVJETSKI VLADI

Tokio, Japonska, 4. aprila. — List "Niči-Niči" prinaša iz glavnega mesta Mančukuo Hsinking vest, da sta dva vjeta sovjetskega letalca izdala podrobnosti o zaroti proti ruski sovjetski vladi. Letalec sta bila vjeta, ko je njun aeroplan pristal na mančukuanškem ozemlju.

Letalec zatrjuje, da sovjetska tajna policija OGPU sili vojaške rdeče armade, da gradijo močne utrdbe ob sibirsko-mandžurski meji.

Sovjetska armada na Daljnem iztoku je uporna in hoče strmolglaviti vlado v Moskvi. Posebno nezadovoljni so mlajši častniki rdeče armade.

"Niči-Niči" pravi, da so uradniki OGPU umorili očeta enega vjetege letalca. Vjeta letalca sta tudi povedala, da žive kmetje v Sibiriji ob kruhu in vodi, da žive v velikem pomanjkanju in skušajo pobegniti čez mejo v Mančukuo.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov. Dopolni bres podpisov in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

NEKOLIKO PREGLEDA

V presledku dveh dni sta povedala svoje mnenje zastopnika dveh velikih ameriških industrij — General Motors Corporation in United States Steel Corporation. Prva ima zaposlenih na štirideset tisoč, druga pa nad dvestotisoč delavcev.

Oba pravita, da se je po preteku enega leta gospodarski položaj izboljšal in da je dežela na poti k okrevanju. Sicer je bil pa že zadnji čas, da se je to zgodilo, kajti ni dosti manjkalo, da ni vse skupaj zgrmel v prepad.

Pod pritiskom NRA so začele velike industrije bolj šati delavcem plače. Deset odstotno povišanje ni kdovekaj in nekdanja višina ne bo kmalu dosežena, ako bo šla stvar tako polževo naprej. Navzlic temu je pa bolje nekaj nego nič.

V avtni industriji je bil med delavci in delodajalci sklenjen nekakšen kompromis. Delavci so si bili svesti popolne zmage, in strokovna organizacija je že triumfirala misleč, da je njeni največji nasprotniki — kompanijski uniji zadan smrti udarec, kar se pa seveda ni zgodilo.

V premogovni industriji je bil skrajšan delovni čas ter meze za malenkost zvišane. Ko so dali premogovni baroni to koncesijo, so v isti sapi izjavili, da bo premog dražji, to se pravi, da bodo morali vse stroške plačati ti isti, ki morajo premog kupiti. Delničarji namreč ne smejo biti niti za cent prikrajšani pri dividendah in plače visokih uradnikov ne smejo biti skrčene.

To bi bilo zoper njihovo dostojanstvo in zoper njihovo čast.

Tako opazamo na eni strani malenkostno izboljšanje, dočim se pojavlja na drugi strani velika negotovost. Civil Works Administration je izčrpala svoje sklade.

Do konca aprila bo še zaposlenih par tisoč delavcev, ki se bodo prvega maja pridružili onim, kateri so bili že prej poslani na cesto.

Vladi je šlo v prvi vrsti za tem, da jih preko najhujše zime preskrbi, češ, da bodo spomladi in poleti dobili delo in kruh v raznih industrijah, ki bodo vsled splošnega razmaha povečale svoje obratovanje. To je bila pa le prazna nada.

Vlada bi mogoče še kaj storila zanje, pa so veterani spansko-ameriške in svetovne vojne vpriporili prevelik naval na zvezno blagajno. Nad dvesto milijonov dolarjev jim bo treba odšteti.

Takšen je torej položaj. Raznere so za spoznanje boljše, posebno roznate pa niso, in kakor kaže, ne bodo še tako kmalu.

PESIMISTIČNI GLASOVI
IZ FRANCIE

V "Echu de Paris" piše Pertinax pod naslovom "Po rimskih protokolih in Mussolinijevem govoru" o posledicah, ki bi utegnile nastati radi italijansko-madžarsko-avstrijskega bloka proti državam Male antante.

Dogodilo se je, češar se je francoski zunanji minister največ bal. Po sklenitvi italijansko-madžarsko-avstrijskega političnega sporazuma z dne 17. marca in po izjavnem Mussolinijevem govoru se lahko smatra, da se je Italija zaradi revizionističnih zahtev Mađarske razšla z Jugoslavijo, Čehoslovasko in Rumunijo. Zato se lahko zgodi, da bodo te tri države v bodoče pripisovale manjšo važnost nevarnosti Anschlusa in da bodo upoštevale predvsem večjo nevarnost s strani Mađarske. V resnici je zavladala po Mussolinijevem govoru v nemškem časopisu veliko veselje. Moram naglasiti, pravi Pertinax dalje, da francoska vlada ni bila točno obveščena, kaj se je pripravljalo v Rimu. Glavno odgovornost nosi zaradi tega francoski poslanik de Chambrun. Ves teden svojega bivanja v Parizu je poslanik de Chambrun pri vsaki priliki naglašal, da je sporazum med Italijo, Francijo in Malo antanto končno dejstvo. Ali je mogoče opustiti poslanika, da je tako neinformiran? Predstavnik Francije, ki v tako resnem in odločilnem trenutku napačno obvesti svoje ministristvo, je mogoče primerjati samo s premaganim generalom.

Razen tega se sme de Chambrun očitati, da je napačno tolmačil pomen rimskih pogajanj in da je bil zato stvarno propagator sovražne politike.

"Matin" piše: Že sedaj je jasno, da bo rimski sestanek rodil negativne sadove. Predvsem je treba računati, da bo prišlo do končnega preloma med državami Male antante ter Avstrijo in Mađarsko, ki sta doživeli svoj poraz s trianonsko in saint-gemainsko pogodbo. Revizionistične zahteve Mađarske niso v rimskih protokolih, zato pa jih je predsednik italijanske vlade priznal v svojem govoru. Vsi mostovi so porušeni, prav tako pa tudi vsi načrti o sodelovanju podunavskih držav, kakor jih je sestavil Tardieu. Glede politične koristi rimskega trojnega sporazuma pravi list, da ta sporazum najbrž ne bo mogel preprečiti Anschlusa, kar je bil glavni cilj Italije. Rimski sporazum, ki naj bi obvaroval neodvisnost Avstrije, lahko dovede v najkrajšem času do resnih pretresov v srednji Evropi.

"Petit Parisien" piše: S svojim govorom je šef italijanske vlade ustvaril mučen položaj in zbudil splošno razočaranje v trenutku, ko so se dogodki začeli ugodno razvijati v smeri razbistrenja mednarodne napetosti.

Saint Brix pravi v "Journalu": Doslej ni še nihče tako odkrito in kategorično nastopil zoper pojmovanje miru v stabilizaciji in ohranitev miru, kakor je to storil s svojim govorom šef italijanske vlade Mussolini.

"Figaro" misli, da bo Mussolinijev govor zbudil v Franciji globoko razočaranje v trenutku, ko so se pokazala resna prizadevanja za zblizanje z Italijo.

Tudi drugi francoski listi so zelo hladno, skoraj neprijateljsko sprejeli Mussolinijevo zadržanje v velikih mednarodnih problemih. Posebno kažejo svoje nezadovoljstvo z Mussolinijevo izjavo o Mađarski in o italijansko-jugoslovanskih odnosih, o razorožitvi in o petem delu versailske miro-

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO NA DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVICE
IZ NASELBINE.

V Barberton, Ohio, je nagloma umrl rojak Joe Hiti.

V petek popoldne je bil odpeljan v clevelandsko mestno bolnišnico rojak Frank Milavec, kjer je v soboto popoldne ob 1. uri preminul. Pokojni je bil star 46 let. Doma je bil iz Planine na Notranjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 24 leti.

Pred več meseci se je pripetilo, da je zgorela v Clevelandu, Ohio, hiša v kateri je s svojo družino stanovala Slovenka Laboda. Mnogo sosedov je tedaj trdilo, da je hiša zgorela, ker so ognjegasci prišli prepozno na lice nesreče in ker so bili ognjegasci baje pijani. Nastale so obširne preiskave, končno je pa ognjegasci načelnik dal ognjegascem vesoljno odvezo in zadeva se je potlačila.

Sedaj pa imajo skoro enako zgodbo, ki se tiče ubite Slovenke. V nedeljo 25. marca se je imenovala Mary Kovačič na obisk k Mr. in Mrs. Charles Novine. Toda Mrs. Kovačič ni nikdar prišla tja. Na St. Clair Ave., v bližini London Road v Clevelandu, ko je karkala preko ceste, jo je zadel in ubil avtomobil, ki je vozil na svojo naglico. Avto je vlekel nesrečno Slovenko 73 četletje daleč, predno je padlo njeno skrajno razmesarjeno truplo na ulico, dočim je avtomobilist z svojo naglico pobegnil.

No, policija je dobila avtomobil, ves krvav, ki je povozil nesrečno Slovenko. Dobil je tudi človeka, ki je Mrs. Kovačič ubil. Avto je last odvetnika William Patrick Clyne.

V garaži tega odvetnika je dobila policija avto, ves krvav in na njem so kvišeli kosi človeškega mesa — kosi rojakinje Mrs. Kovačič. Odbita front svetilka, katero je policija pobrala na cesti na licu nesreče, je perfektno pristojala avtomobilu.

Odvetnik Clyne je bil aretiran. Policijski poročnik McCoy, prijatelj iz mladih let z odvetnikom, ga je začel vpraševati. Toda Clyne ni govoril. Nihesar ni hotel povedati. Poljaki so odvetnika k glavnemu policijskemu prosekutorju Picciano, ki ga je začel tudi vpraševati. Toda brez uspeha. Clyne ni hotel govoriti. Absolutno ni povedal nihesar.

No, in ker je Clyne dober prijatelj policijskega poročnika McCoy, so ga izpustili iz zaporov, rekoč: "Clyne noče govoriti, kaj naj torej naredimo z njim? On ima ustavno pravico, da molči, kar glasom postave mu ni treba samega sebe zaplesti v krivdo.

Vprašali so policijskega prosekutorja Picciano, zakaj so odvetnika Clyne izpustili. "Well", je rekel Mr. Picciano, "mi lahko dokazemo, da je Mr. Clyne lastnik dotičnega avtomobila, ki je povozil Mrs. Kovačič, toda dokazati pa ne moremo, da je bil on v avtomobilu ob času nesreče. Zato smo Mr. Clyne-a izpustili".

Odvetnik Clyne je priznal, da je bil zunaj, toda policija pravi, da ne more dokazati, da je bil Clyne oni, ki je pripeljal avtomobil nazaj. Mi nimamo prič, pravi policija, da bi mu kaj dokazali. Policija je mnenja, da Clyne ni povozil Mrs. Kovačič, pač pa nekdo drugi, ki je rabil njegov av-

to. toda njegovega imena ne more izdati. Medtem je pa Clyne zginil iz mesta.

Tako se zopet piše novo poglavje o nesrečni smrti naše rojakinje.

V Chisholm, Minn. je te dni preminula rojakinja Antonija Laurich. Pobreb se je vršil v sredo, dne 28. marca, iz slovenske cerkve sv. Jožefa. Stara je bila 46 let, rojena v vasi Retje, fara Lški potok.

V Glenwood, Colo., je na svojem renču pri rudniku Marion zadnji teden umrl Jakob Tavčar, star 81 let in doma iz Poljan pri Škofji Loki. Bil je bratranec pokojnega dr. Ivana Tavčarja in v Ameriko je prišel leta 1884. Tu zapušta ženo, sina in omoženo hčer. Ni bil pri nobenem podpor-nem društvu.

ROMAN
"PROKLETSTVO
LJUBEZNI"

je tako lep, in pretresljiv,
da ga boste čitali z največ-
jim zanimanjem.

\$1.50

(2 KNJIGI)

V zalogigaima

KNJIGARNA GLAS NARODA

216 West 18th Street

New York, N. Y.

to, toda njegovega imena ne more izdati. Medtem je pa Clyne zginil iz mesta.

Tako se zopet piše novo poglavje o nesrečni smrti naše rojakinje.

V Chisholm, Minn. je te dni preminula rojakinja Antonija Laurich. Pobreb se je vršil v sredo, dne 28. marca, iz slovenske cerkve sv. Jožefa. Stara je bila 46 let, rojena v vasi Retje, fara Lški potok.

V Glenwood, Colo., je na svojem renču pri rudniku Marion zadnji teden umrl Jakob Tavčar, star 81 let in doma iz Poljan pri Škofji Loki. Bil je bratranec pokojnega dr. Ivana Tavčarja in v Ameriko je prišel leta 1884. Tu zapušta ženo, sina in omoženo hčer. Ni bil pri nobenem podpor-nem društvu.

ŽIVAL PROTI NEČLOVEŠKE-
MU ČLOVEKU

Iz Mooltana v Indiji poročajo, da so tam zopet prišli v navado boji med velblodi. Prav te dni so se vršile take igre. Dve kameli so spustili v boj drugo proti drugi. Boj je trajal 30 minut. Živali so se strahovito ujedali. Toda ta nečloveška našlada lahko postane za gledalce nevarna. Včasih se namreč zgodi, da planejo kameli na gledalce, ker znaga v njih čut živalske vzajemnosti proti nečloveškemu človeku.

Ali ste uničeni

Vred starih živcev — se polnite ostalebi in utrujenosti — napišite nam. Ako je tako, tedaj imate izvrstno toniko za boljše zdravje.

Nuga-Tone

Je ime TONIK, ki jo je zdravnik specialist pripravil in se prodaja v vseh lekarnah. NUGA-TONE je zmes tonike in naravnosti, ki očisti organe, preneha z življenjem in energijo. Vsi ljudje, ki so bili spiti, moški in ženske, tisti, ki so bili pomagani, dovoli za trideset dni zdravilnega za en dolar — nabavite si pravico — jamčeno.

MANDŽURSKI CE SAR KANG TEH

28-letni Henry Pu-Yi, katerega so Japonci spravili na mandžurski prestol. Pri kronanju je dobil ime Kang Teh. Vstoličenje se je vršilo z velikimi svečanostmi v Hsinkingu.

VELIKA PONEVERBA PRI
KARLOVCU

V gozdu pri Karlovcu se je obesil trgovec Franjo Kušević, bivši mestni svetnik in podpredsednik trgovske zadruge. Obenem pa je prišla na dan poneverba 80.000 Din pri omenjeni zadrugi. V Karlovcu so se brž razširili glasovi, da je Kušević poneveril omenjeno vsoto. Zasukrat si oblasti ugotovile sledeče: Predsednik zadruge je pred časom izročil Kuševiću 80 tisoč Din v gotovini, naj jih položi v zadržno blagajno. Ključ od blagajne je imel namreč Kušević, v katerega so imeli vsi neomejeno zaupanje. Te dni pa je zahteval predsednik od Kuševića denar, mesto katerega mu je pa on dal ključ, ki ni predstavljala nobene vrednosti. Dan kasneje se je Kušević obesil, potem ko je vso noč popaval po Karlovcu in okolici.

UMORJENO DETE JE NOSILA

S SEBOJ

V turškem Sv. Martinu je policija prejela 26letno sužnjo Heleno Paulikovo zaradi umora lastnega deteta. Paulikova je rodila lani 12. decembra otroka in ga je takoj po porodu zabodla z nožem v vrat. Trupce je spravila v ročni kovček, ki ga je nosila vedno seboj. Ta je trajalo 40 dni. V tem času je menjala tri službe. Zadnja gospodinja je začutila v svoji hiši smrad, ki je prihajal iz kovčega, in je ogradila stvar pristojni oblasti, ki je sužnjo aretirala in dosegla da je priznala zločin.

SUMLJIV NOS

Nemški listi poročajo o zadnjem zaslišanju prof. Dessauerja v Monakovem. Državni pravnik ga je poklical iz zapora, kjer je "inter-niran radi osebne varnosti" in vprašal, ali je bil rojen v katoliški veri? Na odgovor, da je prof. Dessauer sin katoliških staršev, je drž. pravnik zopet vprašal, odkod ima potem "sumljiv nos" semitskega izvora? Prof. Dessauer je odgovoril, da je bil leta 1916 ranjen z drobnim granat in obraz na fronti. Kirurg mu je moral operirati poškodovan nos, ki je vsled tega dobil drugačno obliko. Krivi nosovi so sedaj na Nemškem hudo nevarni.

SLOV. DOM V BROOKLYNU
ISČE VEŠČEGA OSKRBNIKA

za obe dvorani. Izkuseni pomudniki naj pošljejo svoje ponudbe na tajnika: Mr. ANTON OMERZU, c. of Slovenian American Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Opomba: Ponudbe naj bodo v tajnikovih rokah do ponedeljka zvečer, dne 9. aprila. (3x)

Peter Zgaga

Ali veste tisto o prebrisnem diplomatu, ki je imel jako lepo ženo?

V njegovo ženo se je smrtno zaljubil eleganten pustolovec.

Diplomat je vse to dobro vedel, pa je molčal. Bil je pač diplomat.

In molčal je, ko so mu prinesli na nos, da se njegova lepa žena shaja z njim.

Nekega dne pride pustolovec k njemu in ga prosi, da bi mu kako službo preskrbel.

— Dve službi imam na razpolago — je odvrnil diplomat. — pa ni nobena za vas. Dve ravnateljski službi. Državna kaznišnica je brez ravnatelja in zavod za telesno onemoglost. Če vam preskrbim službo v jetnišnici, bodo rekli ljudje, da sem vas iz maščevanja poslal tja. Če vam pa dam službo v zavodu za telesno onemoglost, bodo vsi rekli, da vas je tja poslala moja žena.

Staremu trgovcu, ki je bil znan zastran oduševstva in nepoštenosti, je rekel sin, ki se je vrnil iz trgovske šole:

— Veš kaj, oče, predložil je nepošteno trguječ. V tem času bi se mogel vendar-le prepričati, da se sleparija ne obnese in da se le poštenostjo daleč pride. Preosnujva trgovino na pošteni podlagi. Vbodoče trguječa pošteno, pa boš videl, da bova imela uspeh.

Stari se je nasmešnil in odkimal:

— Sin moj, petinsedemdeset let sem star. V teh letih si ne drznem delati nobenih vratolomnih poskusov.

Med romanom in romanom je velika razlika.

V vsakem romanu nastopata glavni junak in junakinja, toda dejanje v modernih romanih se vse drugače zaključuje kot se je v starih.

V starih romanih sta se junak in junakinja vzela ter sta imela otroke; ali se pa nista vzela in nista imela otrok.

V modernih romanih se pa vzameta in nimata otrok; ali se pa ne vzameta in imata otroke.

Sodnik je rekel obtožencu: — Prizadevanjem vašega zagovornika se imate zahvaliti, da so vas porotniki oprostil. V nasprotnem slučaju bi vas moral obsoditi na dosmrtno ječo ob trdem delu.

Obtoženeц je pa odvrnil: — Kaj mi pomaga, gospod sodnik. Saj bom moral tako ali tako do smrti trdo delati, da bom plačal zagovornika.

Moderna dekleta! Oh, kako so razlikujejo od deklet pred dvajsetimi leti. Njihova razposajenost je priklepala do viška. V ljubinkovanju jim nihče ni kos.

Cigarete kade, žganje pijejo in se ob jutranji zori vračajo domov.

Za stariše se ne brigajo dosti. Če sploh hodijo v cerkev, mlademu kaplanu dosti bolj gledajo v lice kot pa poslušajo njegovo besedo.

So sicer tudi častne izjeme, ki se staršev boje.

Tako je naprimer fant obiskal ljubico na njenem domu, in ona je bila sama doma.

Dolgo časa sa se pogovarjala. O ljubezni, seveda. Napočila je ura slovesa. Fant je vstal in jo mlo poprcsil:

— Kaj ne, da se bova poljubila za slovo?

— Zamojdel! — je rekla in pogledala na uro. — Pa le hitro. Sedaj je ura devet. Ob desetih bo že moja mati doma.

Časopisje poroča, da je Mussolini odpravil v Italijo kletvino.

Radoveden sem, kaj reče Italijan.

— Če mu steče vino po kleti;

— Če si opali prste, ko prižiga cigareto;

— Če se mu makaroni pripalijo;

— Če se pri britju vreže;

— Če mu vlak odstopi pred nosom;

— Če mu žena skoči čez plot?

Kaj reče Italijan v takem slučaju?

Najbrže ne časti Boga in tudi Mussoliniju ne nazdravlja.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-
MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO
DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
" \$ 5.05	Din. 200	" \$ 17.90	Lir 200
" \$ 7.35	Din. 300	" \$ 44.—	Lir 500
" \$ 11.95	Din. 500	" \$ 87.50	Lir 1000
" \$ 23.25	Din. 1000	" \$ 174.—	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " " " " "	\$10.00
" " " " " "	\$15.00
" " " " " "	\$20.00
" " " " " "	\$25.00
" " " " " "	\$30.00
" " " " " "	\$35.00

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE,
TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kot najboljšo jugoslovansko bratno zavarovalnico, ki plačuje

NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbini v Ameriki. Posljuje v 17. državah ameriške Unije. Premoženje nad \$1,500,000.00. — Za ustanovitve novega društva zadostuje 5 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:

GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ČUDNE ZGODBE

Ko sem bila že poročena in sem se podala hčerko za par dni domov, so prosile moje mlajše sestre mater: — Mama, povej nam še enkrat, kaj se je zgodilo z gospo Kramarjevo.

Bilo je dolgočasno vreme, ne prestopno je škropilo iz zraka; človek ni vedel, kaj bi počel.

— Vi se smejete, kaj ne, — je rekla — in mislite, da vam pripovedujem pravljice. — Še enkrat rečem da je vse tako resnično, kakor pred vami sedim. Teta Ana, ki je bila tedaj že precej velika, lahko pove, da je res.

Ta uvod je bil že prej znan. — Komaj smo čakale, da je začela pripovedovati.

— Turje poslušajte. Moji stariši so stanovali v M. Reklji so, da je tam življenje veliko bolj počasi, kakor po drugih krajih. Oče je bil davkar in je moral zaradi neke očesne bolezni stopiti zgodaj v pokoj. Denarja nismo imeli veliko; razen starejše sestre Ane, ki je bila stara tedaj sedemnajst let (jaz sem jih imela dvanaest), sta bila še dva mlajša brata in sestre. Če pomislite, da je imel oče malo pokojnino, si lahko predstavljate, da nismo posebno razkošno živeli. Godilo se nam je tedaj res slabo, ugled smo pa morali obdržati. Kdor pozna revščino, ve, da ni to nič kaj dobrega. Mati, ki je bila iz dobre družine in vsestransko izobražena, je dobila dovoljenje, da sme otvoriti šolo za šivanje in za ročna dela sploh. To je bila zelo dobra misel. Kmalu so obiskovale vse hčere ugledejših in premožnejših družin naš kurz. Poleg tega je jemala mati delo na dom, vsled česar smo morali vsi delati od jutra do večera. Sestra Ana je delala srace in vezla vanje monograme.

Večkrat sem gledala poželjivo skozi okno na trg, kjer so se igrali otroci, toda od dela nisem smela nikamor. Kljub temu, da smo vsi pridno delali, smo primeroma le malo zaslužili. Kmalu smo spoznali, kako resno je življenje in smo veliko prežgodovali dozorili. Oče je bil s svojo usodo vedno bolj nezadovoljen. Neprestano je tožil, kar nas je še bolj razburjalo. In res je bilo silno žalostno. Oči so mu vedno bolj pešale in slednjič smo se še bali, da bo popolnoma oslepel. Delati ni mogel ničesar, vedno se je dolgočasil, jezil se je sam naše in na vse.

Nekega popoldne so poklicali mater k županu. Županova hči se je imela poročiti in mati ji je začela pripravljati bala. Ker pa sama ni bila v tej stvari strokovnjakinja, je prosila mojo mater, da naj jej pomaga.

Zvečer ni prišla mati kakor ponavadi ob sedmih domov. Ura je bila že polnoči, matere pa še ni bilo. Stenilo se je že popolnoma. Nestrpno smo čakali materinega prihoda, pa nič in nič. Oče je bil že šel spat, mi smo bili pa lačni. V omari je bilo še pol hleba kruha, drugih živil pa ni bilo pri hiši. Ker je bilo zadnjega v mesecu, tudi denarja nismo imeli.

Slednjič je prišla mati, položila je par jabolk na mizo in rekla: — Tukaj, otroci, gospa županja vam je poslala.

— Lačni smo, — smo odvrnili, — pa nimamo ničesar razen kruha.

— Kdor je suh kruh dobi rdeča lica, — je odvrnila mati in potegnila iz žepa par grošev. — Prinesi masla, klobase in kave. — Marija naj gre, ker je že obuta.

Ko sem stopila skozi vrata, je zavpila mati za menoj. — Ne izgubi denarja. Že po naravi boječa, sem se zelo bala teme. Ceste tedaj niso še bile tako razsvetljene kakor danes; ko sem stopila na prosto, nisem za trenutek ničesar videla.

Povsod je vladala popolna tišina. — Ker sem se bala, sem sama glasno ponovila: —

Čert kile masti, čert kile klobase in čert kile kave. Misli sem, da me bo ojunčil moj lastni glas. Tedaj sem zapazila, da je stopila iz sosednje hiše uduva Kramarjeva. Skozi odprta vrata se je vili svetloba. Vrata so se za tem takoj zaprla.

To je bilo dobro zame. Kramarjeva je šla v isto smer kakor jaz. Pozdraviti se je nisem upala ker sem jo samo navidez poznala. Ko sva šla mimo, razsvetljenega okna, sem videla njen velik rožasti plašč, katerega sem vedno občudovala.

Oblečena je bila v modro jopo in prepasana s platenim predpasnikom, na glavi je pa imela veliko avbo, katero sem skoraj vsak dan videla.

Pod pazduho je nesla pehar, v njem pa podolgasto štruco. Na štruci sem natančno razločila pet zarez. Take zareze je delala tudi mati, ko je pekla kruh. Hotela sem iti popolnoma tiho, toda tega nisem mogla, ker sem imela podkovane čevlje. Gospa Kramarjeva je šla pred menoj tako brezšišno, kot da bi se niti tal ne dotikala. Prepričana sem bila, da je imela na nogah čevlje iz klobučevine.

Ko sva dospeli do peka, ki je pekli prav dobre preste, ni na moje začudenje stopila v svetlo trgovino, ampak je izginila na dvorišče, kjer se je nahajala pekarija.

Jaz sem letela preko trga k mesarju in trgovcu in sem bila kakor veter hitro nazaj. Ustavila sem se pred pekarijo in čakala. Prepričana sem bila, da bo gospa Kramarjeva prišla kmalu iz dvorišča, nakar bom šla zopet za njo do hiše.

Toda ni je bilo. Čakala sem še precej časa, cesta je postajala vedno bolj prazna in ko sem pogledala na dvorišče, sem videla, da v pekariji ni več luči.

— Gotovo je že odšla, — sem mislila sama pri sebi in začela teči proti domu.

Ko sem dospela do Kramarjeve hiše, so bila vsa okna razsvetljena, iz hiše se je pa čulo enoglasno petje. Natančno sem razločila besede: — Jezus, ki tebi se zatekamo.

Čudno, natančno sem slišala tudi moške glasove.

— No, Marija, je rekla mati, — ali te ni noben volk požrl?

Nisem odgovorila, ker mi je bilo zelo tesno pri sreju.

Kmalu je bila na mizi velika posoda za kavo, čašice so bile napolnjene; vsak je dobil kos kruha in kos klobase.

Ker so vsi molčali, sem jaz povedala, da sem šla tja grede za gospo Kramarjevo, katere je nesla h peku kruh, nazaj je pa nisem videla iti.

— In tako tema je bilo, — sem pripomnila.

— Nevtrjetno, — je rekla mati in me začudeno pogledala. To se ni moglo zgoditi. Gospa Kramarjeva leži vendar že več tednov bolna. Pri županu so mi celo povedali, da je danes poslala po duhovna.

Jaz sem trdovratno vztrajala pri svoji trditvi.

— Saj jo vendar poznam. Njeno lepo avbo poznam, znan mi je tudi njen rožasti plašč, velika je kakor možki.

Mati je odkimala in ni hotela ničesar več slišati o tem.

Ana in jaz sva morali spraviti mlajše bratce in sestre v posteljo. Dvojčka sta spala v kočari za perilo. Anton na klopi pri peči, Albert na dveh stolih, ki sta bila priložena steni. Vsak večer so se vršile take priprave kakor da bi se hoteli preseliti.

Slednjič sva legli jaz in Ana. Tesno sva se oklenili in kmalu trdno zaspati.

Drugi dan je bil velik semenj. Ko sem prišla opoldne iz šole, sem srečala na trgu mater, ki je nakupovala. — Oče je bil namreč prinesel penzijo. Take dni je bilo veselo pri nas.

Na potu proti domu smo srečali bližnj cerkve Amalijo Kramar, ki je nekaj časa tudi obiskovala materino šolo. — Bila je vsa objokana, oblečena je bila v črno obleko.

— Kako je pa kaj doma? — je vprašala moja mati. — Slišala sem, da ste vsi zdravi. Bolnica je menda že zapustila posteljo.

Deklica je zajokala.

— Oh, gospa davkarica, kdovam je to povedal? — Moje matere ni več med živimi. Včeraj zvečer ob devetih je umrla.

— Saj sem še včeraj zvečer šla za njo, ko je nesla k peku kruh. Potentakem vendar ni umrla, — sem vzklila.

Amalija me je prestrašeno pogledala in zajecala: —

— Marija, kaj govoriš? To se ti je sanjalo.

Povedala sem ji še enkrat, kaj sem videla in pristavila, da mi niso prejšnji dan doma verjeli.

Amalija se je oklenila moje matere. Moj Bog, moj Bog, še neumnost postala! Malo prej, predno je umrla, je neprestano klicala: — Otroci prinesite mi iz omare obleko. — Ali ne vidite, da moram nesti kruh k peku!

— Ko smo slišali, smo bili vsi kakor omamljeni. — Je rekla mati in končala svojo zgodbo.

Mi smo mirno poslušale. To kar nam je povedala, nam je še danes nerazrešljiva uganina. Prepričani smo bili, da mati ne laže in da se ne moti. — Začele smo ugibati, pa nismo prišle do nečnega zaključka.

Ali morejo imeti zdravi ljudje

take halucinacije? Kako se je to strinjalo z zadnjimi besedami umirajoč?

To zgodbo sem večkrat pripovedovala tudi svojem možu, ki je pa v zadregi skomignil z rameni in ni hotel o tem razpravljati. — Pri taki priliki je vedno rekel: — Kar vidim v temi in česar ne morem pretolmačiti, ostane vedno temno. Po dnevi se ne vidi nobene prikazni. Duhovali se bojijo solne svetlobe.

Od tistega časa, ko mi je pripovedovala mati, je prešlo več let. Mojega moža so večkrat prestavili in slednjič je bil uslužben v prijaznem mestecu B.

V prijaznem predmestju sva našla malo stanovanje, in jaz sem bila zelo vesela, ker je nam nasprotno stanoval železniški uradnik Kern, s katerega žena sva se poznala že v mladih letih. Skoraj vsak dan smo bili skupaj.

Veliko sem se šlišla o lepem Petru. Kernovem nečaku. Vedno sem želela spoznati tega zanimivega moža. Bil je še samec pri najboljših letih; v nekem malem mestecu je imel več hiš, poleg tega je pa tudi veliko podedoval in je bil zelo bogat.

Imel je veliko sorodnikov, ki so se veselili bogate dedščine. Imel je celo sobo čevljev, spalnih plaščev, ključev ter polno darov, ki so mu jih darovali njegovi sorodniki.

Revanziral je le malokrat, ker je bil na glasu kot precejšen skopuh.

Večkrat je rekel: — Kaj naj storim z vsimi temi stvarmi? Vse bom na dražbi prodal, denar, katerega bom dobil, bom pa izročil (Nadaljevanje na 4. strani)

POLKOVNIK FAWCETT

ŽVI

Zopet se je oglašil glas, ki trdi, da znani angleški raziskovalec polkovnik H. P. Fawcett, ki se je že maja 1925 zgubil v pragozdu Matto Grosso v Južni Ameriki, še vedno živi. Iz San Paola namreč prinašajo južno-ameriški listi vest, da neki italijanski iskalec dijamantov Virginio Persone trdi, da ima dokaze za to, da polkovnik Fawcett in njegov sin še vedno živita. Njegov sin je bil takrat star 21 let in se je poročil s hčerko indijanskega glavarja. Virginio Persone navaja nadalje, da je živel 1 leto v pragozdu Matto Grosso in da se je šele te dni vrnil v San Paolo.

Na mnogih drevesih sem videl zareze začetnice polkovnikovega imena in Indijanci so mi pripovedovali, da so jih zarežali belokožci. Opisali so mi oba belokožca in po njihovem popisu sem sklepal, da gre za polkovnika Fawcetta in njegovega sina. Pripovedovali so mi nadalje, da je starejši mož govoril tudi angleško in da se je njegov sin poročil s hčerko indijanskega glavarja. Iz tega zakona sta se rodila dva plavalasa otroka in sin je silno srečen.

Italijan Virginio Persone je zdaj že četrta priča, da slavni colonel H. P. Fawcett še vedno živi. Novembra lanskega leta se je oglašil italijanski raziskovalec Miguel Trucchi in trdil, da Fawcett živi in mara 1932 je Selen Rat-tin pripovedoval, da je srečal nekoga belokožca, ki po znanosti sodi, more biti samo Fawcett.

GLAVNA MESTA KITAJSKE

V starih časih se je sedem mest potegovalo za čast Homerjevega rojstnega kraja. Danes trdi šest mest na Daljnem vzhodu, da sodi njim naslov metropole kitajskega kraljestva cziroma republike. Največje pravice do te časti ima gotovo Nanking, ker je sedež republikanske vlade; toda Peiping, nekdanje glavno mesto se noče odpovedati tej časti in se sklicuje na to, da pomeni "Nanking" le "južno glavno mesto", medtem ko pomeni Peiping se danes "severno glavno mesto". Nadalje ima republika še druga glavna mesta, to je Sian "drugo glavno mesto" in Loyang "glavno mesto potnikov". Končno hoče biti glavno mesto tudi Hsinking, češ, da mu pristojna ta naslov kot sedež bodočega mandžurskega cesarja Pu-yija; Hsinking je pravi naslednik Pekinga. Tudi cesarsko mesto Jehol, ki bo zopet ustalo v svojem starem blesku, hoče svoje stare pravice nazaj. Komunistična vlada province Kiangsi je proglasila za glavno mesto sovjetske Kitajske Juikin. Naši bralci tudi vedo, da je uporna vlada v Fukiji proglasila Fucan za kitajsko metropolo.

LETALČEVA LOBANJA

Italijanski ribiči, ki so razpeli mreže ob otočju Tino, so nepričakovano privlekli z morskega dna človeško lobanjo. Izročili so jo najbližji pristaniški oblasti.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Preiskava je ugotovila, da izvira od italijanskega letalca Madalene, ki je hotel leta 1932 na povratku v domovino prvi pozdraviti Balbove dvokrovnike, a je strmo glavi v morje. Ta ugotovitev je bila mogoča, ker je ohranil zoboteknik, pri katerem se je zdravil Madalena, namreč odlitek njegovih čeljusti. Profesor na rimski univerzi Cipriani je kot antropološki izvedenec ugotovil, da se odlitek sklada z gorenjo čeljustjo v ohranjeni lobanji.

KLUB CILINDRAŠEV

V Londonu so ustanovili nov klub, ki mu bo naloga pomagati cilindru do nekdane slave. V Angliji, tej konservativni deželi iradij, je imel cilinder vedno mnogo pristašev, zdaj pa dobi nove pobornike, organizirane in pripravljene napeti vse sile, da moda cilindra povsem ne izrine iz vrste pokrival. Okrog 30 mlajših angleških poslanecv je ustanovil klub cilindrašev. Vsak član mora svojo obljubo, da bo nosil cilinder vedno, kadar pojde v parlament. Člani kluba se vsak teden enkrat sestanejo pri obedu, kjer imajo cilindre na glavah, dokler ne pojdejo juhe. Za častne člane kluba so bili izvoljeni poslanci, ki so iz lastnega nagiba nosili cilindre na poti v parlament tudi prej, kakor na pr. bivši minister Chamberlain.

FILM IN ČASOPIS

Gotovo je, da sta oba velikega kulturnega pomena. Če pa primerjamo film in časopis, se nam zdi, da moramo časopis bolj ceniti kot pa film, kajti časopis ima večjo tvorno moč. To pa zato: 1. pri filmu se godi vse s toliko hitrejo, da poslušalec oziroma gledalec povsem osvoji in tako zaposli, da nima časa misliti (vsaj dosti ne) in premisliti. Časopis pa moremo brati, ga moremo dvakrat prebrati in moremo, če hočemo in če smo zmorni, tudi premisliti vsebino in jo pretehtati. 2. Kino nam predstavlja dela enostransko potom vida in sluha, večkrat zgodovinsko neresnično in pravno brezbarvno, gleda na ljudski okus in gospodarsko strau obrata. Časopis pa ima vsaj to vrline, da vodi k samostojnemu mišljenju, čeprav je resnično, da je dosti bralcev, ki nič ne mislijo.

3. Res pa je, da film podaja snov nazorno v podobah in zvokih, spet pa je res, da navadno človek pri tem ostane in ne dehuje z zmoglostjo, po kateri je odličnejši od ostalega stvarstva, z umom. Spet pa more časopis to nadomestiti s podobami, seveda ne tako, da bi iz časopisa nastala zbirka podob, ampak časopis s podobami ki ponazarjajo snov in spremljajo besedilo.

Seveda ločimo dve vrsti časopisov: dobrih in slabih in dvoje istovrstnih filmov (dobrih in slabih). V tem pogledu je časopis gotovo na prvem mestu in šele za njim kino, ker je časopis boljši in močnejši tvorni vir duhovnega življenja in ljudske zbuje.

ZDRAVILO ZA ZAKONSKI JAREM

Marcel Aubradier, advokat in bivši poslanec v Parizu, je stavil tale predlog, ki naj bi število zakonskih ločitev in razporok čim bolj zmanjšal. Kandidata bi bilo treba zapreti vsakega posebej 4 tedne ali vsaj 8 dni. Tako bi se umirila in pričela temejito premišljevat, ali je res prav, da predlagata razporoko.

LUCKIES SO VEDNO PRIJAZNE VAŠEMU GRLU

„It's toasted“
✓ Luckies so vedno prijazne vašemu grlu

Samo Srednji Listi — ti so Najmilejši Listi

Imajo boljši okus

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

51

Iz tega je bilo razvidno, da so pred mnogimi leti že tudi drugi ljudje plezali po teh skalah. Stopnice so v serpentinah vodile proti vrhu pečine.

Henrik premišljuje, kak pomen so morale imeti te stopnice. Ko tako premišljuje, stopnice naenkrat izginejo. Vrh stopnic je bila skalnata planota, dva metra široka in ravno toliko dolga. Henrik se ozre nazaj in opazuje skalo proti vrhu. Tedaj pa zapazi ozko odprtino, ki je bila prepredena s pajčevino. S sekiro odstrani pajčevino, da vidi kako daleč peče votlina. Ko z električno svetilko posveti v duplino, vidi, da je votlina v notranjosti zelo široka. Previdno stopa korak za korakom v votlino. V njej pač ni mogla biti nikakoli žival, ker drugače ne bi bila pri vstopu pajčevina. Vendar po previdno sveti, ker je bilo mogoče, da je bil še tudi kak prepad. Z velikim zanimanjem si ogleduje stene in vidi, da je morala človeška roka po njih klesati; mogoče je celo človek izkopal celo votlino.

V nekem kotu pa zagleda uskovrstno orodje, ki je moralo ležati že tveč stoletij. Našel je tudi posode za toplenje rade. V drugem kotu pa zagleda kot opeka obdelane kamne. Ko vzame kamen v roko, se čudi, kako je za svojo velikost nenavadno težak. Iz kake snovi mora biti to kamenje? Ko obrise prah, se skoro pretraši, kajti je držal kos skoro čistega zlata. Nato vzame kos za kosom — vse samo zlato! Tedaj je vedel, da se je nahajal v delavnici, kjer je nekdo kopal zlato rudo in jo pretopil in izločil iz nje zlato. Jasno mu je bilo, da je našel velik zaklad.

Ko stopi zopet iz votline, sede na tla in z velikimi očmi gleda pred se, bolj prestrašen, kot vesel. Koliko bogastvo je naenkrat našel! Zlato je moralo ležati tveč stoletij in ljudje, ki so kopali rudo in jo pretopili, so morali umreti, predno so imeli čas, da bi izdali svojo tajnost, ki so jo gotovo nesli s seboj v grob. Mogoče so to bili stari Asteki, katere je sovražnik nenadoma napadel in jih uničil. Nič ni ostalo o njih, kot pripovedke o strahovih, katere so si izmislili sami, da bi mogli zavarovati zlati zaklad.

Vse to premišljuje Henrik in se spomni, da so ga te skale takoj prvi dan čudno vlekle k sebi. Naglo skoči na noge in gre zopet v votlino, kot bi se hotel prepričati, da ni teh zakladov videl samo v sanjah. S sekiro tolče po skali in opazi, da je vse skalovje polno zlata. Asteki so pač spoznali, da je ta del skale najbogatejši na zlato. Kamenje, iz katerega so izluščili zlato, so pometali v jamo na vznožju, zlato pa so obdržali v votlini.

Svetilka mu ugasne in zopet stopi iz votline. Sedaj je vedel, da je našel zaklad in je naenkrat postal bogat. In to bogastvo je bilo samo za enega človeka preveliko. Sedaj ni bil več revež, ki ne bi smel vprašati Cede za njeno roko.

Ceda! Ceda! Ceda!

O, kolika blaženost! Pot do nje mu je bila sedaj odprta. In Krista — tudi njej bo sedaj dobro! Toda svojega velikega veselja ni izdal z glasnim vzklikom. Mirno in zamišljen sedi in se brani, da ga velika sreča ne bi stisnila. Vedel je, da bi samo z majhnim delom našednega zaklada mogel kupiti celo Doxano. In tako je bil enak Cedi. Mogoče je za zasnubiti in ji priznati svojo ljubezen.

Ali bo mogel dobiti njeno ljubezen? Ves srečen se smeje. Od one nedelje, ko je dirjala s konjem od njega, ko mu je v izgovor rekla ono neresnico, se je v njem dvignilo upanje, da ji je več, kot pa sama pokaže. In misli je, da čuje nad njenimi čustvi samo ponos, ki ji brani, da bi poklonila svoje sreče človeku, ki je odvisen od njene matere. Toda sedaj je bil bogat!

Henrik se zbudi iz svojega premišljevanja in pogleda proti vrhu pečine. Tja gori je bil namenjen in sredi pota še nikdar ni obstal. Po eni uri plezanja dospe na vrh. Globoko pod njim sta bila vrhova ostalih dveh pečin in tukaj stoji na najvišjem vrhu svoje posesti.

Pogleda proti Doxani in vroče hrepenenje po Cedi se mu dvigne v srcu.

Pogleda na uro in se prestraši, kajti bilo je že štiri. Oh ščestje je že noč in do tedaj mora biti zopet v dolini. Na Doxano bo prišel šele ob čemih in do tedaj bo Ceda gotovo zopet v velikih skrbih.

S seboj vzame nekaj kosov zlata, da bi se mogel vsakrat prepričati, da je v resnici našel zlati zaklad in da ni samo sanjal o njem.

Bilo je samo nekaj minut čez osm, ko pride Henrik na Doxano. Konja odpelje naravnost v hlev, nato pa gre skozi park proti hiši. Tu pa opazi Cedo, ki naglo hodi pod arkadami. Na sebi je imela belo obleko in obsevala jo je električna luč. Henrik, ki je bil v temi, se je hotel spaziti v hišo, ker je bil zamazan, toda tedaj se Ceda obrne in ga pogleda polna strahu in bojazni.

Čutil je, da je bila v skrbih zaradi njega. Naglo skoči proti njej in zakliče:

— Senorita!

Henrik opazi, kako se je zganila in prihajala k njemu omahujočih korakov, kot bi iskala opore.

— Senor Rom! Moj Bog — vi — jaz. — Vsled razburjenosti ne more dalje govoriti. In takoj je na njeni strani ter jo zgrabi, ker se je bal, da bo omahnila. Vsa zbegana mu zre v obraz in zaman se trudi, da bi ostala mirna.

— Kaj se je zgodilo, senorita? — jo vpraša.

— Tako sem se bala — za vas — o, hvala Bogu, da ste zopet tukaj — mu pravi jecljaje.

— Tisočkrat vas prosim za odpustanje, senorita; toda za tretji hrib sem rabil mnogo več časa, kot za prejšnja dva. Zelo mi je žal, da sem vas vznemiril.

Z velikim naporom premaguje svoj mučni nemir, ki jo je že dolgo časa nadvajal.

— Vsega je mama kriva; njenega velikega nemira sem se sama nalezla. Mama je mislila, da ste padli s pečine in že je hotela poslati ljudi, da vas poiščejo. In naenkrat ste stali pred menoj in tako sem se nekoliko prestrašila.

Henrik vidi, kako se bori sama s seboj, toda v svojem nemirju ga ni mogla več varati.

— Neizmerno mi je žal, da sem kriv vaše in mamine skrbi. Saj nisem mogel vedeti, da toliko skrbite za mene.

Ceda sklene roke. Vedela je, da se je izdala; na njegovem obrazu vidi, da jo je navzlic vsakemu izgovoru spoznal. In tedaj jo prične jeziti. Kako se jo je upal tako gledati? Mogoče ga veseli, da je bila v tako velikih skrbih.

— S tem neumnim plezanjem po skalah morate prenehati, senor Rom. Človek mora postati nervozen, ako pomisli, da stavite svoje življenje v nevarnost.

(Dalje prihodnjic.)

NEZNANE POŠASTI Vendar LE ŽIVE

Na obrežje Querquevilla pri Cherborugu na Francoskem je naplavilo truplo 8 m dolge živali, ki je vzbudila velikansko senzacijo, in obnovila strastno debato med nedavnega časa o možnosti in nemožnosti eksistence predpotopnih pošast. Profesor pariske naravoslovne fakultete Corbiere, ki je truplo preiskal, je sicer izjavil, da pripada žival brčkone zelo redkemu plemenu kitov, ki ga je pa vendar še vedno dobiti v severnih predelih Atlantika, a tudi on ne zna pojasniti mnogih točk, ki že na zunaj ločijo to žival od kitov.

Trup živali je modro sive barve in pokrit s črnimi, valovitimi puhom, na straneh sta dve plavuti in ena na hrbtu, vrat je prilično 1 m dolg in razmeroma tanek, a na njem sedel precej majhna glava, ki je podobna kamelji glavi z ostrimi zobmi. Takšnega "kita" svet še ni videl, pač pa so prav očitne podobnosti med to živaljo in ločeno pošastjo, kakor so jo opisovali očitvidi in ki je oficijalna znanost tudi ni hotela za nobeno ceno priznati obstoja in niti ne možnosti, da gre — čeprav ne za predpotopnega zavra, vsaj za živalsko vrsto, ki je znanost doslej pač še ni utegnila registrirati.

Z najdbo čudne naplavine na querquevilleski obali pa je del srditiga spora za ločeno pošast menda definitivno rešen, in sicer rešen v prilog ljudi, med njimi glasovitih učenjakov, ki so bili prepričani, da gre za neko novo, doslej neznan vrsto živali, ki so kolikor toliko v sorodu s prgadnimi zavrji. Obenem pa podaja ta nadba prvi stvarni dokaz za obstoj slovit "morske kače", ki jo je šolska znanost toliko časa zavračala v kraljestvo bajk.

Bilo bi vendarle čudno, da bi bila pošasti, o katerih nam govorijo nešteta poročila očitvidov iz vseh časov, samo plod lažne fantazije in avtosugestije. Saj so bili med očitvidi vendar tudi možje, ki niso imeli nobene koristi od tega, da bi se lagali, in ki so bili tudi dovolj hladnih pogledov in bistrih oči, da bi ne postali kar tako žrtev ustvar. Tudi o ločeni pošasti so trdili, da je samo plod domišljije kakšne stotine kratkovidnih in lahkovernih turistov, a ko jo je posnela, čeprav od daleč, tudi fotografska plošča, so morali njen obstoj vendarle priznati. Tedaj je zavladal izgovor, da gre pač za kakšno žival znane vrste, za kakšnega orjaškega mroža ali kaj podobnega.

Skoraj je bilo videti, da se bo ta razlaga obdržala, čeprav večni neumni Tomaži tudi niso mogli navesti nobenega stvarnega dokaza za mroža in podobne razlage. Najdba pri Querquevillu je postala ves problem v drugačno luč. Neumni Tomaži morajo sedaj priznati, da obstojajo živali "iz kraljestva bajk", in kakor marsikatera druga znanstvena stroka bo morala tudi zoologija pristati na to, da je beseda "nemogoče" v znanosti in v naravi zelo dvomljive vrednosti.

Če ni toliko olikan, da bi me mestu s prošnjo, naj se zopet uvede jo batine in naj se na darove, podeljene iz priljubljenosti, naloži davek.

Zelo sem bila radovedna, kakšen je ta originalni človek, posebno, ker sem slišala, da kljub svoji skoposti precej potrpatno živi in da se zelo navdušuje za raznovrstne iznajdbe.

Vsak trenutek je naprosil za kak patent, bodisi za kak stroj, za zrakoplov ali kaj drugega.

Patenti mu niso nič nesli, ker izumljene stvari ponavadi niso bile velike vredne. To ga ni preplašilo. Nepristano je iznajdeval, v nadi, da bo prišel veliki dan, ko bo imel popoln uspeh.

Moja prijateljica mi ni mogla dovolj povedati o njem.

Ko je nekega dne rekla prijateljica: — Tvoja želja se ti bo kmalo izpolnila, Petra boš spoznala! — sem bila zelo vesela. — Sem bo prišel po opravihi, in ker bo tedaj ravno Kernov god, ga bomo skupaj praznovali.

— Ali je res tako lep? — sem jo vprašala.

— Če bi ne bil, bi o njem tako ne govorili, — je odvrnila Vanda, Kernova žena. — Zelo je ošaben, nosi zelo lepe obleke in klobuke, kravatoh in drugih stvarh pa niti ne govorim. — Vsaka ženska, s katero se seznani, ga prične v prvem momentu ljubiti in je prepričana, da ji tudi on vrača ljubezen.

— Zdi se mi, da malo preveč govoriš, — sem rekla, pri tem pa nestrpno pričakovala Kernovega godu.

Dan, ko sem se imela seznaniti s tem čudnim možem, je napočil. Moja prijateljica ga je smeje predstavila, on se je globoko priklonil. Ker je bil precej debel, mu ta poklon ni po-bene pristajal. — Poudil mi je roko in me odvedel k mizi.

Vanda mi ni bila povedala preveč, ampak še skoraj premalo. Ta originalni človek je presegal moje pričakovanje.

Najbrže sem se mu dopadla, ker ni hotel odvrniti pogleda od moje postave. Prijateljica, ki nama je sedela nasproti, se je neprestano smejala.

Pripovedoval mi je o svojih nartih in iznajdbah, ki so pa seveda še vse plavale v zraku.

Mnilo je več tednov. Bilo je sredi poletja, nekega vročega nedeljskega popoldneva. Sedeli smo v mali, s trto obraščeni utici in pili kavo. Šla sem v vrt in natrgala šopek temnordečih vrtnic, ki so bile v najlepšem cvetju. Nehote sem pogledala na pročelje hiše, v kateri je stanovala moja prijateljica.

Na balkonu sem opazila lepega Petra, ki je gledal naravnost v me. Vsaka posameznost te prikazni se mi je zdela vredna občudovanja. Občuden je bil v živo obleko v kateri sem ga prvič videla. Imel je tudi krasen telovnik s široko zlato verzičico. Vse sem videla natančno, ker je žarka solčna svetloba jasno obsvetljevala nepremično postavo.

ČUDNE ZGODBE

(Nadaljevanje s 3. strani.)

— Če bi ne bil, bi o njem tako ne govorili, — je odvrnila Vanda, Kernova žena. — Zelo je ošaben, nosi zelo lepe obleke in klobuke, kravatoh in drugih stvarh pa niti ne govorim. — Vsaka ženska, s katero se seznani, ga prične v prvem momentu ljubiti in je prepričana, da ji tudi on vrača ljubezen.

— Zdi se mi, da malo preveč govoriš, — sem rekla, pri tem pa nestrpno pričakovala Kernovega godu.

Dan, ko sem se imela seznaniti s tem čudnim možem, je napočil. Moja prijateljica ga je smeje predstavila, on se je globoko priklonil. Ker je bil precej debel, mu ta poklon ni po-bene pristajal. — Poudil mi je roko in me odvedel k mizi.

Vanda mi ni bila povedala preveč, ampak še skoraj premalo. Ta originalni človek je presegal moje pričakovanje.

Najbrže sem se mu dopadla, ker ni hotel odvrniti pogleda od moje postave. Prijateljica, ki nama je sedela nasproti, se je neprestano smejala.

Pripovedoval mi je o svojih nartih in iznajdbah, ki so pa seveda še vse plavale v zraku.

Mnilo je več tednov. Bilo je sredi poletja, nekega vročega nedeljskega popoldneva. Sedeli smo v mali, s trto obraščeni utici in pili kavo. Šla sem v vrt in natrgala šopek temnordečih vrtnic, ki so bile v najlepšem cvetju. Nehote sem pogledala na pročelje hiše, v kateri je stanovala moja prijateljica.

Na balkonu sem opazila lepega Petra, ki je gledal naravnost v me. Vsaka posameznost te prikazni se mi je zdela vredna občudovanja. Občuden je bil v živo obleko v kateri sem ga prvič videla. Imel je tudi krasen telovnik s široko zlato verzičico. Vse sem videla natančno, ker je žarka solčna svetloba jasno obsvetljevala nepremično postavo.

Če ni toliko olikan, da bi me mestu s prošnjo, naj se zopet uvede jo batine in naj se na darove, podeljene iz priljubljenosti, naloži davek.

Zelo sem bila radovedna, kakšen je ta originalni človek, posebno, ker sem slišala, da kljub svoji skoposti precej potrpatno živi in da se zelo navdušuje za raznovrstne iznajdbe.

Vsak trenutek je naprosil za kak patent, bodisi za kak stroj, za zrakoplov ali kaj drugega.

Patenti mu niso nič nesli, ker izumljene stvari ponavadi niso bile velike vredne. To ga ni preplašilo. Nepristano je iznajdeval, v nadi, da bo prišel veliki dan, ko bo imel popoln uspeh.

Moja prijateljica mi ni mogla dovolj povedati o njem.

Ko je nekega dne rekla prijateljica: — Tvoja želja se ti bo kmalo izpolnila, Petra boš spoznala! — sem bila zelo vesela. — Sem bo prišel po opravihi, in ker bo tedaj ravno Kernov god, ga bomo skupaj praznovali.

— Ali je res tako lep? — sem jo vprašala.

— Če bi ne bil, bi o njem tako ne govorili, — je odvrnila Vanda, Kernova žena. — Zelo je ošaben, nosi zelo lepe obleke in klobuke, kravatoh in drugih stvarh pa niti ne govorim. — Vsaka ženska, s katero se seznani, ga prične v prvem momentu ljubiti in je prepričana, da ji tudi on vrača ljubezen.

— Zdi se mi, da malo preveč govoriš, — sem rekla, pri tem pa nestrpno pričakovala Kernovega godu.

Dan, ko sem se imela seznaniti s tem čudnim možem, je napočil. Moja prijateljica ga je smeje predstavila, on se je globoko priklonil. Ker je bil precej debel, mu ta poklon ni po-bene pristajal. — Poudil mi je roko in me odvedel k mizi.

Vanda mi ni bila povedala preveč, ampak še skoraj premalo. Ta originalni človek je presegal moje pričakovanje.

Najbrže sem se mu dopadla, ker ni hotel odvrniti pogleda od moje postave. Prijateljica, ki nama je sedela nasproti, se je neprestano smejala.

Pripovedoval mi je o svojih nartih in iznajdbah, ki so pa seveda še vse plavale v zraku.

Mnilo je več tednov. Bilo je sredi poletja, nekega vročega nedeljskega popoldneva. Sedeli smo v mali, s trto obraščeni utici in pili kavo. Šla sem v vrt in natrgala šopek temnordečih vrtnic, ki so bile v najlepšem cvetju. Nehote sem pogledala na pročelje hiše, v kateri je stanovala moja prijateljica.

Na balkonu sem opazila lepega Petra, ki je gledal naravnost v me. Vsaka posameznost te prikazni se mi je zdela vredna občudovanja. Občuden je bil v živo obleko v kateri sem ga prvič videla. Imel je tudi krasen telovnik s široko zlato verzičico. Vse sem videla natančno, ker je žarka solčna svetloba jasno obsvetljevala nepremično postavo.

Če ni toliko olikan, da bi me mestu s prošnjo, naj se zopet uvede jo batine in naj se na darove, podeljene iz priljubljenosti, naloži davek.

Zelo sem bila radovedna, kakšen je ta originalni človek, posebno, ker sem slišala, da kljub svoji skoposti precej potrpatno živi in da se zelo navdušuje za raznovrstne iznajdbe.

Vsak trenutek je naprosil za kak patent, bodisi za kak stroj, za zrakoplov ali kaj drugega.

Patenti mu niso nič nesli, ker izumljene stvari ponavadi niso bile velike vredne. To ga ni preplašilo. Nepristano je iznajdeval, v nadi, da bo prišel veliki dan, ko bo imel popoln uspeh.

Moja prijateljica mi ni mogla dovolj povedati o njem.

Ko je nekega dne rekla prijateljica: — Tvoja želja se ti bo kmalo izpolnila, Petra boš spoznala! — sem bila zelo vesela. — Sem bo prišel po opravihi, in ker bo tedaj ravno Kernov god, ga bomo skupaj praznovali.

— Ali je res tako lep? — sem jo vprašala.

— Če bi ne bil, bi o njem tako ne govorili, — je odvrnila Vanda, Kernova žena. — Zelo je ošaben, nosi zelo lepe obleke in klobuke, kravatoh in drugih stvarh pa niti ne govorim. — Vsaka ženska, s katero se seznani, ga prične v prvem momentu ljubiti in je prepričana, da ji tudi on vrača ljubezen.

— Zdi se mi, da malo preveč govoriš, — sem rekla, pri tem pa nestrpno pričakovala Kernovega godu.

Dan, ko sem se imela seznaniti s tem čudnim možem, je napočil. Moja prijateljica ga je smeje predstavila, on se je globoko priklonil. Ker je bil precej debel, mu ta poklon ni po-bene pristajal. — Poudil mi je roko in me odvedel k mizi.

Vanda mi ni bila povedala preveč, ampak še skoraj premalo. Ta originalni človek je presegal moje pričakovanje.

Najbrže sem se mu dopadla, ker ni hotel odvrniti pogleda od moje postave. Prijateljica, ki nama je sedela nasproti, se je neprestano smejala.

Pripovedoval mi je o svojih nartih in iznajdbah, ki so pa seveda še vse plavale v zraku.

Mnilo je več tednov. Bilo je sredi poletja, nekega vročega nedeljskega popoldneva. Sedeli smo v mali, s trto obraščeni utici in pili kavo. Šla sem v vrt in natrgala šopek temnordečih vrtnic, ki so bile v najlepšem cvetju. Nehote sem pogledala na pročelje hiše, v kateri je stanovala moja prijateljica.

Na balkonu sem opazila lepega Petra, ki je gledal naravnost v me. Vsaka posameznost te prikazni se mi je zdela vredna občudovanja. Občuden je bil v živo obleko v kateri sem ga prvič videla. Imel je tudi krasen telovnik s široko zlato verzičico. Vse sem videla natančno, ker je žarka solčna svetloba jasno obsvetljevala nepremično postavo.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša \$AM, — \$1.—,

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izide, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 West 18th Street, New York, N. Y.

pozdravil, — sem mislila sama pri sebi, — je res pravi surovž. — Gotovo me ne pozna, kljub temu, da ima očala na nosu.

Ko sem nabrala šopek in hotela oditi iz vrta, sem še enkrat pogledala na balkon. Vrata na balkonu so bila zaprta, šaluzije so bile spuščene.

— Pomisli, lepi Peter je zopet prišel! — sem zaklicala, ko sem stopila k svojemu možu.

— Seveda, — se je zasmejal. — Zaljubljen je v te in zato je prišel. — Kern mi je še pred kratkim pripovedoval, da je njegov nečak Peter smrtno zaljubljen v mojo mlo ženo.

Zelo jezna sem postala in vzkliknila: — Hvala lepa za ljubezen takega gizdalina. —

S tem je bila stvar končana. Naslednji dan je prišla Vanda k meni, pa ni ničesar omenila o obisku. Ko se je jo o tem vprašala, me je začudeno pogledala.

— Kako moreš kaj takega govoriti? —

— Ker sem ga včeraj videla na vašem balkonu.

— Marija, tebi se gotovo meša. Peter je sedaj na Dunaju. — Tja je šel naznaniti svoj petdeseti jubilej. Skorajgotovo bo praznoval jubilej. Včeraj mi je pisal in te je pustil pozdraviti.

Jaz sem ustrajala pri svoji trditvi: — Kar sem včela, sem videla.

Vanda me je preplašeno pogledala in je napravila z roko na čelu kretnjo, ki me je zelo razžalila.

— Naše stanovanje je bilo od jutra do večera zaprto in tudi šaluzije so bile spuščene. Saj vendar več, da smo napravili izlet.

Ločili sva se precej hladno.

— Jaz pa vem, da sem ga videla, — sem še enkrat zaklicala z njo.

Par ur pozneje je prišla k meni Vanda. Bila je zelo preplašena in držala je v roki brzojavko, katero je bila ranokor sprejela.

— Na! Tukaj beri! — je rekla s tihim, trepetajočim glasom.

Brala sem: — Peter je včeraj popoldne pri kopanju utonil. — Skorajgotovo ga je prijel krč. — Trupla še niso dobili. — Pismo sledi. — Josip.

Dolgo časa sva sedeli in nisva govorili ni besede. Šele mrak naju je vzdrnil. Nekaj groznega in nepojmljivega naju je tiščalo v grlu, da nisva mogla spraviti iz ust nobene besede.

— Ali mi sedaj vjameš, da sem ga videla? — sem jo slednjič vprašala.

Ona mi ni nič ugovarjala. Svojemu možu, ki se je vedno smejal mojim trditvam, sem rekla pozneje: — Kar vidim v temi in česar si ne morem pretolmačiti, ostane temno. — Pri belem dnevu ne vidimo prikazni, ker se duhovito boje solčne svetlobe, — si mi še pred kratkim rekel. — Kar so pa videli včeraj moje oči pri belem dnevu, pri solčeni svetlobi, temu, ne moreš oporekati.

S svojo močrostjo je bil pri kraju.

Od tistega časa nisem videla nobene take prikazni in ne želim da bi jo videla še kdaj.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TVANJE

SHIPPING NEWS

7. aprila:
Europa v Bremen
Saturnia v Trst

11. aprila